Důvody: Žádost st-le, berního oficiála v S., za započet válečných let a advokátní služby zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím, poněvadž st-l nastoupil státní službu až po 1. září 1919.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

St-l, uznávaje, že podle vl. nař. č. 666/1920 mají nárok na propočítání služ. doby jen stát. zaměstnanci, kteří před 1. zářím 1919 byli ve stát. službě, namítá, že podle oběžníku min. fin. z 5. dubna 1921 č. 3137 pres. mají nárok na tuto výhodu i ti zaměstnanci, kteří byli do stát. služby přijati v době po 1. září 1919 do 31. prosince 1920, a opírá tudíž svůj nárok o tento oběžník. Výnos tento nemá však povahy právní normy, neboť nebyl vůbec publikován a jest dle obsahu svého zřejmě jen vnitřní instrukcí, určenou pro podřízené úřady. V této své vlastnosti nemůže cit. oběžník založiti právní nárok jednotlivého zaměstnance na určité výhody. Že by zmíněný oběžník byl individuelním aktem správním, st-l ani netvrdí; nemůže proto z něho čerpati právní nárok na propočítání služ. doby. Také bodu 1 § 6 zák. z 22. prosince 1924 č. 286 Sb. se dovolává st-l neprávem již proto, že toto zákonné ustanovení, jak jest z nadpisu i obsahu jeho patrno, jedná o jmenování, ustanovení, přeřadění nebo postupu do vyšší kategorie, takže nelze z něho dovozovati právní nárok na započtení služ. doby. — —

č. 5875.

Úrazové pojišťování: Jestliže se v chladírně řeznictví užívá strojů s motorickým pohonem, podléhají úrazové povinnosti pojistné všichni zaměstnanci podniku, třeba nejsou zaměstnáni v chladírně, ale v místnostech prodejních.

(Nález ze dne 17. září 1926 č. 18.685).

Věc: Bohuš R. v Praze (adv. Dr. Ant. Brázda z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (za zúč. Úraz. pojišťovnu děln. v Praze m. taj. Dr. V. Mazánek) o úrazové pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze vyslovila výměrem z 8. května 1923, že řeznictví Bohuše R. podle platných zákonů o úrazovém pojištění dělnickém se uznává za pojištění povinno, protože jde o živn. podnik s motory. — — —

Rozhodnutím z 2. ledna 1925 nevyhověla zsp v Praze odporu st-le, poněvadž konaným šetřením bylo zjištěno, že v podniku st-lově, jehož jednotlivá oddělení (řeznictví, chladírna) tvoří jediný závod ve smyslu § 1 úraz. zák., užívá se strojů motoricky hnaných, podléhá tudíž podnik ten v celém svém rozsahu úrazovému pojištění; to znamená, že proti následkům podnikových úrazů jsou pojištěni nejen zaměstnanci, kteří jsou při výkonu práce v přímém styku se zařízením poháněným motorickou silou (na příklad strojník), nýbrž i zaměstnanci, kteří snad přímo ve styk se stroji nepřicházejí (krámský personál).« — — —

Nař. rozhodnutím min. soc. péče nevyhovělo odvolání st-le z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost, ač navrhuje v konečném petitu zrušení nař. rozhodnutí v celku, nelze se zřetelem k jejímu obsahu a k vývodům právního zástupce st-lova při ústním veř. líčení rozuměti jinak, nežli, že se domáhá výroku, že osoby zaměstnané v řeznictví a nikoliv v chladírně st-lova podniku úrazovému pojištění podrobeny nejsou. Názor, že pojistná povinnost zaměstnance tyto nepostihuje, odůvodňuje stížnost tím, že jde o dva samostatné, spolu nesouvisející a od sebe oddělené podniky, chladírnu a řeznictví, dále tím, že řeznictví pojistnou povinnost úrazovou vůbec nezakládá, poněvadž jest vybaveno pouze malým strojkem na sekání masa, umístěným u stropu a poháněným elektrickým motorkem o ½ HP, při němž nebezpečí úrazu vzniknouti vůbec nemůže a jehož se jen občasně používá.

Stížnosti nelze přisvědčiti. Předmětem podnikání st-lova, o něž jde, jest řeznictví, tudíž živn. podnik, který podle § 1 odst. 4 bodu 2. zák. o úraz. pojištění zakládá poj. povinnost pro dělníky a závodové úředníky v něm zaměstnané tehdy, jestliže se při něm používá hnacích přístrojů, které hnány jsou živelní silou. Za tohoto předpokladu postihuje pojistná povinnost podle zásady vyslovené v § 1 odst. 1 cit. zákona veškeré dělníky a závodové úředníky, kteří v podniku jsou zaměstnáni, bez rozdílu, zdali jsou nebezpečí úrazu plynoucího z používání hnacích přístrojů vydáni čili nic a bez rozdílu, zdali se přístrojů těch používá k výrobě zboží anebo k účelům jiným.

Jest mimo spor, že řeznictví st-lovo sestává ze dvou oddělení, jednak z místností obchodních, krámu, a jednak z chladírny, v níž se — jak stížnost sam přiznává — používá strojů s motorickým pohonem, kterýžto moment zakládá pojistnou povinnost úrazovou. Nelze však přisvědčiti názoru stížnosti, že by chladírna byla podnikem samostatným, jenž by s hlediska úrazové povinnosti pojistné měl býti posuzován zvláště a nikoliv v souvislosti s místnotmi obchodními, krámem.

Podle ustálené judikatury tohoto soudu jakož i býv. ss-u podnikem ve smyslu § 1 úraz. zák. jest souhrn všech prací a činností, které slouží k docílení j e dn o t n é h o účelu. Jest nesporno, že st-l používá chladírny k ukládání zásob masa v obchodních místnostech prodávaného; slouží tedy chladírna účelům podnikání st-lova, k účelům řeznictví a tím jest dán předpoklad pro úsudek, že nejde v daném případě o samostatné podniky dva ve smyslu úrazov. zákona, nýbrž o podnik jeden. Z toho však podává se se zřetelem k výše vytčené zásadě § 1 odst. 1. úraz. zák. důsledek, že poj. povinnost úrazová postihuje jak zřízence, zaměstnané v chladírně samé, tak i personál v krámě, bez rozdílu, zda přichází ve styk se zdrojem úrazového nebezpečí v chladírně a do jaké míry jest nebezpečí úrazu vydán.

Rozhodnutí, které zaujímá toto stanovisko, jest tedy v souhlase se zákonem. — — —

Č. 5876.

Ú r a z o v é p o j i š ť o v á n í: Pojistné povinnosti úrazové podléhají také myčky podlah a dveří, zaměstnané v živnostenském podniku pro čištění oken, portálů, bytů a pod.

(Nález ze dne 17. září 1926 č. 18.686).